

ת"פ 12708/04/14 - מדינת ישראל, שלוחת תביעות אילת נגד חוסין שאהין,

בית משפט השלום באילת

09 מרץ 2015

ת"פ 12708-04-14 מדינת ישראל נ' שאהין

בפני כב' השופט יוסי טופף

המאשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד איציק אלפסי ועו"ד שחר עידן

שלוחת תביעות אילת

נגד

הנאשם:

חוסין שאהין, ת.ז. 025967381

ע"י ב"כ עו"ד חיה וייסגרבר

גזר דין

האישום וההרשעה

1. בתאריך 23.11.2014, בתום שלב הצגת הראיות וסיכומי התביעה, חזר בו הנאשם מכפירתו, הודה במיוחס לו בכתב האישום והורשע בביצוע עבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**"); השמדת ראיה לפי סעיף 242 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); החזקת סכין למטרה לא כשרה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין; איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין והתנגדות למעצר חוקי לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח משולב), תשכ"ט-1969.

2. לפי כתב האישום, בתאריך 31.3.2014 בסמוך לשעה 09:35 החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג הרואין במשקל 17.3 גרם נטו (להלן: "**הסם**"), עת הילך בסמוך לבנין 570 באילת והסליק אותו, כשהוא עטוף שקית ניילון, במקום מחבוא בצמוד לבלוני גז.

מיד לאחר מכן, משניגשו שוטרים אל הנאשם, נטל האחרון להב של "סכין יפנית" וקרע שקית ניילון נוספת שהייתה ברשותו, בתוכה חומר הנחזה לסם מסוכן מסוג הרואין, ופיזר את התכולה לאוויר. וכך, לפי כתב האישום, הנאשם החזיק סכין מחוץ לביתו או חצריו, ללא מטרה כשרה ובמעשיו השמיד את השקית ותכולתה, ביוזעין כי זו עשויה להיות דרושה כראיה בהליך שיפוטי והוא ביקש למנוע זאת.

בעקבות האמור, ביקשו השוטרים לעצור את הנאשם, אך הוא התנגד למעצרו החוקי, השתולל וקילל. בהמשך, לאחר שהנאשם נאזק, הוא פנה אל השוטרים באמירה: "יא בני זונות, יא מנאייק, אני שם זין על כל הבלשים". כמו כן, איים הנאשם על אחד השוטרים באומרו: "אני ידאג שאתה תעזוב את התפקיד, אתה מתחבא אחרי הבלשים ושאני משתחרר מבית הסוהר אני מחסל אותך".

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד איציק אלפסי, עתר לקביעת מתחם ענישה הולם שבין 20 לבין 42 חודשי מאסר בפועל, ובנסיבות דן ביקש להשית על הנאשם עונש שלא יפחת מ-30 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס, פסילת רישיון נהיגה, בפועל וצופה פני עתיד, והתחייבות כספית. התובע עמד על חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, ציין את הענישה המחמירה שנקבעה לעבירת הסמים בה עסקין והדגיש את הצורך במלחמה בנגע הסמים במסגרת ענישה מחמירה. צוין כי סם ההרואין נמנה על הסמים ה"קשים" והקטלניים. נטען כי בהתאם למקרים אחרים שנדונו בפסיקה, כמות הסם שנתפסה אצל הנאשם הייתה יכולה לספק כ-173 מנות סם. התובע הצביע על התכנון שקדם מצד הנאשם לביצוע העבירות, הנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם מהפצת כמות כזו של סם הרואין בעיר קטנה כמו אילת, הנזק הראייתי שנגרם מהשמדת הראיה, בשלה לא ניתן היה לבחון ולאמוד את כל כמות הסם שהחזיק הנאשם, הפגנת האלימות מצדו ובצע הכסף שהניעה את הנאשם לבצע את העבירות, על בסיס טענתו כי הוא עצמו אינו צרכן סמים. נטען כי על אף שהנאשם הודה בביצוע העבירות, אין בכך כדי לקחת אחריות של ממש והפנמת האיסור שבביצוע, משום שההודאה באה לאחר תום פרשת התביעה וההבנה מצד הנאשם כי התביעה עמדה בנטל ההוכחה. נטען כי במסגרת פרשת ההגנה זומנו לעדות עדים שהציגו מצג שגוי ומטעה. התובע הפנה לגיליון הרשעותיו של הנאשם, הכולל הרשעות בעבירות סמים, בגין ריצה עונשי מאסר ממושכים, מבלי שהיה בכך כדי להרתיעו מלשוב ולבצע את העבירות בהן הורשע. התובע ציין כי בהליכים משפטיים קודמים קבע בית המשפט כי הנאשם לקח חלק פעיל בשרשרת הפצת סמים ומקרה זה הינו דוגמא נוספת לפועלו של הנאשם בתחום זה. התובע הפנה לתסקיר שירות המבחן, ממנו עלה כי הנאשם צרך סמים במשך שנים רבות, מטופל בתחליף סם ועל אף זאת לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית. לבסוף, ביקש התובע להכריז על הנאשם כסוחר סמים ולהורות על חילוט הכסף וטלפונים ניידים שנתפסו ברשותו. התובע הפנה לפסיקה רלוונטית.

4. ב"כ הנאשם, עו"ד חיה וייסגרבר, עתרה למתחם ענישה הולם שבין 12 ל-18 חודשי מאסר בפועל לעבירת החזקת הסמים. הסנגורית עמדה על נסיבות ביצוע העבירות וטענה כי השוטרים נהגו באלימות כלפי הנאשם. לשיטתה, לא היה בהסתרת הסמים משום תכנון מוקדם או נסיבה מחמירה כיוון שמחזיקי סמים אינם נוהגים להציגם בריש גלי. עוד נטען כי למרות הודאת הנאשם בעבירת החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית, ייתכן שהסמים נועדו לשימוש עצמי נוכח רקעו ההתמכרותי. ב"כ הנאשם הדגישה כי הנאשם הודה לבסוף ולקח האחריות על מעשיו. נמסר שהנאשם מטופל בתחליף סם ושואף להפחתת המינון. הנאשם שיתף פעולה עם גורמי הטיפול, שולב במספר קבוצות להתמודדות עם אלימות וסמים והביע מוטיבציה להליך טיפולי בתחום הסמים במסגרת השב"ס. הסנגורית הבהירה כי סירובו של הנאשם להצעת שירות המבחן להשתלב במסגרת טיפולית סגורה לגמילה מסמים נבע מהערכתו שאינו מתאים לה משום שלשיטתו הוא אינו מכור לסם אלא צורך תחליף סם. הסנגורית הפנתה לפסיקה רלוונטית.

5. הנאשם מסר כי במסגרת מעצרו, השתתף בקבוצות שונות בנושאי שליטה בכעסים, התמודדות במעצר, הכנה לגמילה, כישורי חיים ועוד. הנאשם ציין כי החל בתהליך של הפחת צריכת תחליף הסם, במטרה לחדול כליל מצריכתו, וזאת ללא קשר להליך המשפטי.

דין ומסקנות

6. תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו "הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" התווה את עקרון ההלימה כעיקרון מנחה בענישה לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשי העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

מלאכת גזירת הדין מורכבת משלושה שלבים עיקריים:

תחילה, אקבע את מתחם העונש ההולם למעשי העבירות שביצע הנאשם, על בסיס שיקולים נורמטיביים ואובייקטיביים, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בערכים החברתיים, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין (סעיף 40ג לחוק העונשין);

לאחר מכן, אבחן האם ראוי לחרוג מן המתחם לקולא בשל שיקולי שיקום (סעיף 40ד לחוק העונשין) או לחומרה בשל שיקולי הגנה על שלום הציבור (סעיף 40ה לחוק העונשין);

לבסוף, אקבע את העונש המתאים שיושת על הנאשם, בהתחשב בצרכי הרתעתו (סעיף 40ו לחוק העונשין), הרתעת הרבים (סעיף 40ז לחוק העונשין) ובנסיבותיו האישיות שאינן קשורות בביצוע העבירות (סעיפים 40יא ו-40יב לחוק העונשין) [ראו: ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 18.7.2013); ע"פ 1903/13 עינשה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 14.7.2013); ע"פ 1323/13 חסן נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.6.2013)].

מתחם הענישה ההולם

7. הנאשם הורשע כאמור בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, השמדת ראיה, החזקת סכין למטרה לא כשרה, איומים, והתנגדות למעצר חוקי. סעיף 40ג(א) לחוק העונשין קובע כי משהורשע נאשם במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם כאמור בסעיף 40ג(א) לאירוע כולו ויגזור עונש כולל לכל העבירות בשל אותו אירוע.

מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה כפי שהוגדר בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. על מנת ליישמו בית משפט יתחשב בשלושת אלה: בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם; נסיבות הקשורות בביצוע העבירות ומידת אשמו של הנאשם ובמדיניות הענישה הנהוגה (ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.8.2013)). אעמוד להלן על מרכיביו השונים של מתחם העונש ההולם בענייננו.

8.

הערכים החברתיים שנפגעים בביצוע עבירה של **החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית**, לצדה קבע המחוקק עונש מרבי של 20 שנות מאסר, הם הגנה על שלום ובריאות הציבור מפני פגיעתם הקשה של סמים מסוכנים ומניעת נזקים כלכליים וחברתיים עקיפים. קולמוסים רבים נשתברו זה מכבר על ידי בתי המשפט בנושא נגע הסמים והנזקים הישירים והעקיפים הכרוכים בו. עבירות הסמים הן בגדר רעה חולה שפשה בחברתנו ומחובתנו של בית המשפט לתרום חלקו למיגור נגע זה באמצעות הטלת עונשים מחמירים ומרתיעים (ראו למשל: ע"פ 4998/95 **מדינת ישראל נ' מיגל אוקטביו גומז-קרדוסו**, פ"ד נא(3) 769; ע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי**, פ"ד נח(2) 734, 738-739; ע"פ 4381/05 **אבו זקיקה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.7.2006); ע"פ 211/09 **אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010)).

הערכים החברתיים שנפגעים בביצוע עבירה של **החזקת סכין** למטרה לא כשרה, לצדה נקבע עונש מרבי של 5 שנות מאסר, הם הגנה על שלומו וביטחונו של הציבור. תכליתה של עבירה זו לסייע במיגור התופעה השלילית שהביאה עמה "תת תרבות הסכינאות" ומניעה מראש של הסיכונים העלולים להתרחש עקב שימוש פסול בסכין. מדובר בסטנדרטים של התנהגות שנועדו להגן על גופו, רכושו וכבודו של כל פרט בציבור מפני תופעת הסכינאות. סכין היא פתח להתנהלות אלימה ומסוכנת, הן לנושא הסכין והן לסביבתו, ואין צריך להרחיק לכת כדי להיווכח בתוצאות החמורות של שימוש בסכין ליישוב סכסוכים. מטרת האיסור למניעת מצבים בהם, מריבה מילולית הופכת במהרה לפגיעה בגוף ובנפש, כפי שענינו רואות חדשות לבקרים, כיום יותר מבעבר (ראו: רע"פ 7484/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.12.2009); ע"פ 6720/04 **מדינת ישראל נ' עסאם זחאיקה** (ניתן ביום 3.11.2004); ע"פ 86/04 **אבי כנפו נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.6.2004); ע"פ 9133/04 **גורדון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.12.04); עפ"ג 9095-02-11 **מסארה בן מוחמד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.5.2011)).

הערכים החברתיים שנפגעים בביצוע עבירת **איומים**, לצדה קבע המחוקק עונש מרבי של שלוש שנות מאסר, הינם שלום הציבור, שלווה נפשו, ביטחון, חירות פעולתו וחופש בחירתו של כל פרט. יש לשוות חומרה יתרה לעבירות המבוצעות נגד בעלי תפקיד ציבורי, כגון כוחות הביטחון ושוטרים הפועלים לעתים מזומנות תוך חירוף נפש לשמירה על השקט והביטחון לאזרחי המדינה (ראו למשל: רע"פ 2038/04 **לם נ' מדינת ישראל**, פ"ד ס(4) 96; ע"פ 103/88 **ליכטמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(3) 373).

הערכים החברתיים שנפגעים בביצוע עבירה של **התנגדות למעצר חוקי**, לצדה קבע המחוקק עונש מרבי של שישה חודשי מאסר, הם שמירה והגנה על הסדר הציבורי, שלטון החוק, שלמות גופם, כבודם וביטחונם של הממונים על אכיפת החוק. פגיעה בערכים אלה קשורים באופן מובהק במוסכמות הבסיסיות של היותנו חברה דמוקרטית המכבדת את שלטון החוק וזכויות הזולת, במערכת אכיפת החוק ובצורך לכבד את אנשי חוק, המבצעים עבודתם נאמנה, לעיתים בתנאים קשים ומורכבים תוך סיכון שלומם וביטחונם האישי, כשלוחי החברה ושלטון החוק.

הערכים החברתיים שנפגעים בביצוע עבירה של **השמדת ראיה**, לצדה קבע המחוקק עונש מרבי של 5 שנות מאסר, הם הגנה על סדרי שלטון ומשפט. ביצוע עבירה זו נועד למנוע מרשויות החקירה להתחקות אחר מעשיהם של מפרי החוק (ראו: ת"פ (מח' מרכז) 126-12-09 **מדינת ישראל נ' טברי** (ניתן ביום 2.2.2011); ת"פ (מח' חי') 42567-10-13 **מדינת ישראל נ' נתנאל** (ניתן ביום 1.5.2014)).

9. **מידת הפגיעה** בערכים החברתיים המוגנים במקרה דנא הינה משמעותית. הנאשם פגע באופן ניכר בקשת של ערכים מוגנים ברף גבוה, ביניהם הגנת הציבור, שלומו ובריאותו נוכח הסכנות הכרוכות בהחזקה ושימוש בכמות כה רבה של סם מסוג הרואין, הנחשב לאחד מהסמים הקשים והקטלניים. כמות כזו של סם מסוג הרואין, כפי שנתפסה ברשות הנאשם, שעה שהוא עצמו העיד כי חדל מצריכת סמים, מעלה את החשש שהסם יועד להפצה ברבים בקרב צרכני סמים. בנוסף, הנאשם השמיע דברי איום כלפי שוטר שהיו בדרגת חומרה גבוהה, התנגד בכוח למעצרו ועלב בשוטרים. בדרך זו פגע הנאשם, ברף גבוה, בערכים המוגנים של שמירה על אושיות שלטון החוק; הסדר הציבורי; ביטחונם, שלמות גופם וכבודם של הממונים על אכיפת החוק.

10. **בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט לחוק העונשין) הבאתי בכלל חשבון את חלקו המרכזי והעיקרי של הנאשם בביצוע המעשים נשוא כתב האישום. נתתי דעתי לסוג הסם וכמותו, כפי שנתפס בידי הנאשם, שהינו מהסמים הקשים הגורמים לנזקים כבדים בקרב אלה הצורכים אותו, ולנזקים עקיפים לחברה בכללותה. הנאשם הטמין את הסמים במקום מחבוא, בחצר בניין מגורים, סמוך לבלוני הגז, ובדרך זו גרם לסיכון של ממש בקרב הציבור, וניתן אך לשער את הנזק הרב שהיה עלול להיגרם, ככל שכמות כזו של סם קטלני הייתה מתגלית על ידי אחרים, לרבות ילדים קטנים שמסתובבים באזור. אם לא די בכך, משהבחין הנאשם בשוטרים, הוא חתר באמצעות סכין, שקית שאחז בידו ובה חומר חשוד כסם, ופיזר את תכולתה, על מנת למנוע מהשוטרים לזהותה. בהמשך, התנגד הנאשם למעצרו, השתולל ואיים לפגוע בשוטרים, עד שאלה נאלצו לאזוק אותו תוך הפעלת כוח. נסיבות המקרה מלמדות על רצף מעשים שלמצער חלקם היה מתוכנן, בעיקר הטמנת כמות כה גדולה של סם מסוג הרואין במקום מסתור הסמוך לביתו. הנאשם היה מודע למעשיו, לא נגרעה יכולתו להבין את הפסול שבהם ועל אף זאת לא חדל לעשותם. מידת אשמו של הנאשם רבה, הוא החזיק בשליטתו כמות רבה של סם מסוכן, הפריע לעבודת השוטרים, השמיד ראיה, התנגד למעצרו ואיים עליהם. הנזק שגרם הנאשם התבטא בפגיעה פיזית בשוטרים ובהשמדת הראיה בשלה נמנע מגורמי אכיפת החוק למצות את הדין עם הנאשם. הנזק שעלול היה להיגרם ממצירת הסם על ידי אחרים ומהפצתו חמור שבעתיים. למעשיו של הנאשם היה פוטנציאל להסלמה לאירוע אלים אף יותר בשל החזקת הסכין בידו. בנוסף, ברורה החומרה הנובעת מדברי האיומים בשל המסוכנות הטבועה בהם, בהתייחס להוצאת הדברים מן הכוח אל הפועל ולהיותם מעשי בריונות לשמה. לא נשמעו סיבות לזכות הנאשם, לא הוכח כי למעשיו קדמה פגיעה או התגרות מצד השוטרים והוא אינו קרוב לסייג לאחריות פלילית.

11. **מדיניות הענישה הנהוגה** - הנאשם הורשע במספר עבירות שבוצעו באירוע אחד ומכאן הקושי באיתור מקרים דומים בפסיקה. עיון בפסקי הדין מצביע על מנעד עונשי רחב התלוי בנסיבות המעשה והעושה.

לעניין עבירה של החזקת סמים קשים שלא לצריכה עצמית, אפנה לפסיקה הבאה:

א. ברע"פ 1425/15 פרוספר טבול נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 5.3.2015) נדחתה בר"ע שהוגשה

עמוד 5

לבית משפט העליון, על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר החמיר בעונשו של נאשם, שהורשע על פי הודאתו, בהחזקת סם שלא לצריכה עצמית לאחר שבחיפוש ברכבו נתפסו לא פחות מ-38.375 גרם נטו קוקאין. הערכאה הדיונית קבעה מתחם עונש הולם ש"בין מספר חודשי עבודות שירות לבין עשרות חודשי מאסר בפועל". בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם **12 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים, פסילה מותנית וקנס.

ב. ברע"פ 747/14 **אלי לוי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.2.2014) נדחתה בר"ע שהוגשה לבית משפט העליון, על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור שהגיש נאשם, שהורשע לאחר שמיעת ראיות, בהחזקת 5 גרם הרואין ו-0.095 גרם קוקאין שלא לצריכה עצמית. בית המשפט השלום קבע **מתחם ענישה שבין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל** והשית על הנאשם, נטול הרשעות קודמות רלוונטיות, **8 חודשי מאסר** בפועל ומאסרים מותנים.

ג. ברע"פ 8325/13 **חוסאם סיאח נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.1.2014) נדחתה בר"ע שהוגשה לבית משפט העליון, על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור שהגיש נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת סם שלא לשימוש עצמי והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, בכך שהילך בעירו בעודו אחוז בשקית גדולה שהכילה סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של 39.04 גרם שלא לצריכה עצמית (כאשר כמחציתה הכמות הייתה בריכוז נמוך יחסית). שני שוטרים הבחינו בנאשם, נסעו לעברו ונעצרו עם רכבם בסמוך אליו. אז, החל הנאשם לרוץ וכשהגיע למבוי סתום, זרק את השקית. לאחר מכן, הודיעו השוטרים לנאשם על מעצרו, והאחרון התנגד למעצרו, החל לצעוק, להניף את ידיו ולבעוט באוויר. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה שבין 24 ל-48 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, **הוטלו 30 חודשי מאסר בפועל** וכן הופעלו במצטבר שני מאסרים מותנים בני 10 חודשים ו-12 חודשים, בחופף אחד לשני, כך שבסה"כ נגזר על הנאשם לרצות 42 חודשי מאסר בפועל.

ד. ברע"פ 7572/12 **הוזייל נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.10.2012) נדחתה בר"ע שהוגשה לבית משפט העליון, על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור שהגיש נאשם, שהורשע בעבירות של החזקת סם שלא לשימוש עצמי והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, בכך שהחזיק 8 יחידות של סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של כ-5.3 גרם נטו. כאשר הבחין הנאשם בשוטר המתקדם לעברו, השליך את הסם והתחיל במנוסה. השוטר החל לדלוק אחרי הנאשם והורה לו לעצור אך הנאשם לא שעה להוראות השוטר והמשיך במנוסתו. לאחר מרדף קצר, נתפס הנאשם על ידי שוטר נוסף שהיה בקרבת מקום והצטרף למרדף. הנאשם היה מכור לסמים קשים ולחובתו עבר פלילי הכולל הרשעות בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. הערכאה הדיונית גזרה על המבקש **12 חודשי מאסר לריצוי בפועל** ומאסר על תנאי.

ה. ברע"פ 5354/12 **עופר קובר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.7.2012) נדחתה בר"ע שהוגשה לבית משפט העליון, על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור שהגיש נאשם,

שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 37.96 גרם מחולק לשתי יחידות. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **14 חודשי מאסר** בפועל, מאסרים מותנים, קנס ופסילת רישיון נהיגה.

ו. ברע"פ 4862/10 **אנקרי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 29.6.2010) נדחתה בר"ע שהוגשה לבית משפט העליון, על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור שהגיש נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות של החזקת סם שלא לשימוש עצמי והכשלת שוטר, בכך שהחזיק בדירתו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 11.6 גרם, מחולק למנות בשקיות שקופות. בזמן שנכנסו השוטרים למקום, ניסה הנאשם להעלים את מנות הסם. על הנאשם, נגזרו עליו **20 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה, וכן הופעל בחופף עונש מאסר על תנאי.

ז. ברע"פ 2060/07 **אבו רקייק נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.5.2007) נדחתה בר"ע שהוגשה לבית משפט העליון, על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר החמיר בעונשו של נאשם, שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של החזקת סם שלא לשימוש עצמי, בכך שהחזיק ברשותו 38 גרם הרואין. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **30 חודשי מאסר** בפועל ומאסר מותנה.

ח. בע"פ 5023/04 **אליהו אברמוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.3.2005) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דיו של בית המשפט המחוזי, אשר הרשיע את אחד הנאשמים, לאחר שמיעת ראיות בעבירה של החזקת סם שלא לשימוש עצמי, בכך שבמהלך חיפוש בביתו נראה משליך שקית מהמרפסת. השקית נתפסה על ידי השוטרים ונמצא כי הכילה 29 אריזות ובתוכן סם מסוכן מסוג הרואין במשקל כולל של כ- 29.99 גרם נטו. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **36 חודשי מאסר**, מאסר מותנה ופסילת רישיון נהיגה.

ט. בעפ"ג (מח' ת"א) 15555-02-10 **מדינת ישראל נ' אנדריי טרונוב** (ניתן ביום 22.3.2010) החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם, בעל עבר פלילי, שהורשע לאחר שמיעת ראיות, בהחזקת 19.8 גרם הרואין מחולקים למנות, והטיל עליו **20 חודשי מאסר בפועל**, ומאסרים מותנים וכן הופעלו עונשי מאסר על תנאי, כך שתקופת המאסר הועמדה על 29 חודשים.

י. בעפ"ג (מח' ת"א) 18377-03-10 **מדינת ישראל נ' דוד איברמיאן** (ניתן ביום 22.3.2010) החמיר בית המשפט המחוזי בעונשו של נאשם, בעל עבר פלילי, שהורשע לאחר שמיעת ראיות, בהחזקת 13 גרם הרואין מחולקים למנות. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **18 חודשי מאסר בפועל**, ומאסרים מותנים וכן הופעלו עונשי מאסר על תנאי כך שתקופת המאסר הועמדה על 24 חודשים.

יא. בע"פ (מרכז) 28435-02-13 **אחמד אל עביד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 26.5.2013) נדחה

ערעור נאשם, אשר הורשע בתום שמיעת ראיות בעבירה של החזקת סם מסוכן מסוג הרואין בכמות של 33.10 גרם שלא לצריכה עצמית. בית המשפט השלום קבע מתחם שבין 10 ל-24 חודשי מאסר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים ופסילת רישיון נהיגה.

יב. בת"פ (אי') 16206-10-12 **מדינת ישראל נ' ערן חביב בן אבו** (ניתן ביום 16.7.2013) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 14.67 גרם נטו, סם מסוג קוקאין במשקל של 2.552 גרם נטו, משקל אלקטרוני ושקית ובתוכה גזרי ניילונים וסם מסוג חשיש במשקל של 1.16 גרם נטו. **נקבע מתחם ענישה הולם שבין 12 עד 20 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי לא מכביד, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסרים מותנים ופסילת רישיון נהיגה.

יג. בת"פ (ב"ש) 39226-02-11 **מדינת ישראל נ' פליקס ברמי** (ניתן ביום 26.7.2011) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בהחזקת 6.8 גרם הרואין שלא לצריכה עצמית, ניסיון להשמדת ראיה והחזקת סכין שלא כדין. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **12 חודשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים לצד הפעלת מאסר על תנאי כך שתקופת המאסר הועמדה על 18 חודשים.

יד. בת"פ (ק"ג) 572/04 **מדינת ישראל נ' גד אוחנה ואח'** (ניתן ביום 22.12.2004) הורשע אחד הנאשם בעבירות של החזקת 4.9 גרם הרואין שלא לצריכה עצמית וניסיון להשמדת ראיה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה ופסילת רישיון נהיגה לצד הפעלת מאסרים על תנאי כך שתקופת המאסר הועמדה על 18 חודשים.

טו. בת"פ (אי') 1758-09 **מדינת ישראל נ' אברהם מויאל** (ניתן ביום 15.3.2010) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק בסם מסוג הרואין בשתי שקיות, האחת במשקל 18.2483 גרם נטו, והשנייה במשקל 0.2188 גרם נטו, שלא לצריכתו העצמית. על הנאשם, נעדר עבר פלילי רלוונטי, הוטל עונש של **19 חודשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים.

טז. בת"פ (רמ') 16749-08-12 **מדינת ישראל נ' מונצר עקל** (ניתן ביום 6.2.2013) הורשע נאשם, לאחר ניהול הוכחות בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, שיבוש מהלכי משפט והפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו, בכך ששני שוטרים דלקו אחר רכבו של הנאשם ואשתו, יצאו מהניידת וניגשו לרכב תוך שהם צועקים לעברם "משטרה". באותן נסיבות הכניס הנאשם לפיו שקית אשר הכילה סם מסוכן מסוג הרואין, מחולק ל-9 מנות, במשקל של 7.0773 גרם נטו ולגם מים. משהבחינו בכך השוטרים ניסו לאזוק את הנאשם בידיו אולם הנאשם בתגובה החל להניף ידיו לכל

עבר וכל זאת כאשר השקית נמצאת בפיו. משהצליחו השוטרים לאזוק את ידיו של הנאשם והוציאו אותו מהרכב, השתטח הנאשם על הכביש כאשר הוא שכוב על בטנו, השתולל והרים את ידיו האזוקות לכיוון פיו, הוציא את השקית והכניסה אל מתחת לרכב. נקבע **מתחם עונש הולם שבין 6-18 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, נגזרו **10 חודשי מאסר בפועל**, הופעל מאסר מותנה של 12 חודשים במצטבר, מאסרים מותנים, קנס, ופסילת רישיון נהיגה.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של איומים כלפי שוטרים, אפנה לפסיקה הבאה:

א. בע"פ (מח' מרכז) 4434-07-13 **אלכס ברזק נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 13.10.2013) נדחה ערעור של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של איומים והעלבת עובד ציבור, בכך שאיים לפגוע בשוטרים, אשר הוציאו אותו ממועדון. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 2-6 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו **3 חודשי מאסר בפועל** בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי.

ב. בע"א (מח' ב"ש) 38759-05-14 **יניב זגורי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.1.2015) נדחה ערעורו של נאשם, שהורשע לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של איומים כלפי סוהרת, בעת היותו בבית המעצר שבבית משפט השלום בבאר שבע. בערכאה הדיונית נקבע שמתחם העונש ינוע בין מספר חודשים לתקופה ארוכה יותר, בהתאם לזהות המאיום ומושא האיום, לאופי האיום ולתוכנו. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל**, מאסר מותנה והתחייבות.

ג. בת"פ (י-ם) 15210-11-14 **מדינת ישראל נ' מזרחי** (ניתן ביום 16.2.2015) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בשלוש עבירות של איומים והתנהגות פסולה במקום ציבורי, בכך שבמספר מועדים איים לפגוע ולהרוג שוטרים, התפרע ואף איים על שופטת. נקבע מתחם ענישה הולם, לכל אחת מהעבירות שבין **מאסר קצר בפועל ועד מספר חד-ספרתי גבוה של חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **9 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

ד. בת"פ (כפ"ס) 7721-09-10 **מדינת ישראל נ' גדעון אבודגה** (ניתן ביום 31.7.2012) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירת איומים, בכך שאיים לפגוע בפקח עירוני שדרש ממנו לסדר מחדש הסחורה על הדוכן שלו בשוק. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטל לבצע של"צ בהיקף של 180 שעות, מאסר על תנאי, פיצוי וצו מבחן.

ה. בת"פ (ראשל"צ) 29936-10-10 **מדינת ישראל נ' יוסף בן ששון** (ניתן ביום 30.3.2011) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בעבירות של איומים והחזקת סכין למטרה לא כשרה, בכך שהגיע לסניף בנק, פנה לסגן מנהל הסניף, על מנת לברר את יתרת חשבונו, הרים את קולו וכשביקשו המתלונן כי לא יצעק, איים עליו הנאשם. באותן נסיבות, החזיק הנאשם בסכין מוחבאת הצמודה לאמת ידו

שלא למטרה כשרה ובהמשך עזב את המקום. בהמשך אותו היום, איים הנאשם לפגוע בשוטרת, בהיותו בתחנת המשטרה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **9 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

באשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, אפנה לפסיקה הבאה:

א. ברע"פ 322/15 **חן ג'אנח נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.1.2015), נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור שהגיש נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בהחזקת סכין למטרה לא כשרה והחזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי. הנאשם החזיק בכיסו סכין, שעה שהובהל לבית החולים לאחר שנדקר. כמו כן צירף תיק נוסף בו החזיק בביתו סם מסוג חשיש. בית המשפט קבע כי מתחם העונש בעבירת החזקת הסכין הינו **בין 6 ל- 12 חודשי מאסר**. הנאשם נידון ל- **12 חודשי מאסר** וכן להפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים במצטבר, סה"כ נידון ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 2932/08 **מרגאן נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.6.2008) נדחתה בר"ע שהוגשה לבית משפט העליון, על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור שהגיש נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סכין. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

ג. ברע"פ 9400/08 **מועתז מוחמד מועטי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.11.2008) נדחתה בר"ע שהוגשה לבית משפט העליון, על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור שהגיש נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סכין. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר בפועל** ומאסר מותנה.

ד. ברע"פ 10033/08 **שירזי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.11.2008) נדחתה בר"ע שהוגשה לבית משפט העליון, על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה את הערעור שהגיש נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סכין. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר** וקנס כספי.

ה. בעפ"ג (מח' מרכז) 9095-02-11 **מסארוה בן מוחמד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 17.5.2011) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע על יסוד הודאתו, בהחזקת סכין. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה וקנס.

- ו. בע"פ (מח' חי') 31988-06-10 **גטהון נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 28.10.2010), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בהחזקת סכין למטרה לא כשרה. הנאשם נתפס בעמדת בידוק בכניסה למועדון כשהוא מחזיק בכיס סכין מתקבעת. במועד העבירה היה בן פחות מ-20, בא מרקע סוציו אקונומי בעייתי, נעדר עבר פלילי. נדון ל- **5 חודשי מאסר בפועל**.
- ז. בעפ"ג (מח' ת"א) 5644-10-10 **מדינת ישראל נ' מסארווה** (ניתן ביום 4.4.2011), התקבל ערעור המדינה בעניינו של נאשם אשר הורשע בהחזקת סכין למטרה לא כשרה. הנאשם בעל עבר פלילי משמעותי אך ישן, נשוי ואב לחמישה ילדים. בית המשפט המחוזי קבע כי אין מחלוקת בדבר קלות העונש שהוטל על הנאשם. הערעור התקבל והנאשם נידון ל- **4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות**.
- ח. בת"פ (ב"ש) 31497-04-11 **מדינת ישראל נ' חזן** (ניתן ביום 14.7.2014), הורשע נאשם בעבירת החזקת סכין למטרה לא כשרה והפרעה לשוטר. הנאשם נסע ברכבו כשהוא מחזיק בסכין, משעוכב ע"י שוטרים לצורך בדיקה, השליך את הסכין ארצה ובעט בה אל מתחת למכונית. לנאשם הרשעה קודמת, לא הביע נכונות לעבודות שירות, צעיר כבן 20, נדון ל- **3 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים.
- ט. בעפ"ג (מח' מרכז) 32376-12-09 **שביטה בן פחר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 9.2.2010), התקבל חלקית הערעור בעניינו של נאשם, שהורשע על יסוד הודאתו בהחזקת סכין יפנית סגורה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.
- י. בע"פ (מח' חי') 8267-08-11 **סאלח סואעד נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 7.9.2011) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בהחזקת סכין שלא למטרה כשרה. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **חודשיים מאסר בפועל** ומאסר מותנה.
- יא. בת"פ (ראשל"צ) 4126/09 **מדינת ישראל נ' ביילין אסרסי** (ניתן ביום 3.1.2010) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בהחזקת סכין ואיומים, בכך שהחזיק שני סכינים בתיקו ואיים על מאבטח בית המשפט כי ידקור אותו. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו **5 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה.
- יב. בת"פ (פ"ת) 9052-02-09 **מדינת ישראל נ' רוסטויב** (ניתן ביום 15.2.2010), הורשע נאשם 1 בביצוע עבירות איומים, החזקת סכין והחזקת סם שלא לצריכה עצמית. על הנאשם נגזרו **10 חודשי מאסר בפועל** ומאסרים מותנים לצד הפעלת מאסר מותנה, כך שתקופת המאסר הכוללת הועמדה על 15 חודשים.

יג. בת"פ (ראשל"צ) 4126/09 **מדינת ישראל נ' אסרטי** (ניתן ביום 3.1.2010), הורשע נאשם בעבירות של החזקת סכין שלא כדין ואיומים. על הנאשם הוטלו **5 חודשי מאסר בפועל**.

יד. בת"פ 8736-11-12 (חד') **מדינת ישראל נ' אגבאריה** (ניתן ביום 4.4.2013), הורשע נאשם בעבירות של החזקת סכין שלא כדין ושתי עבירות איומים, בכך שאיים על המתלונן באופן שהחזיק בידיו סכין "תוכי" וסכין יפנית, ואמר לו: "יא מניאק אני רוצה לזיין אותך, עכשיו אני הורג אותך". נקבע **מתחם הענישה בין 8 ל-16 חודשי מאסר בפועל** ועל הנאשם הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל** ומאסר מותנה לצד הפעלת מאסר מותנה במצטבר, כך שתקופת המאסר הכוללת הועמדה על 12 חודשים.

טו. בת"פ (נצ') 4485-04-08 **מדינת ישראל נ' קרסנופבצב** (ניתן ביום 13.1.2010) הורשע נאשם בהחזקת סכין למטרה לא כשרה. הנאשם החזיק בסכין יפנית במתקן לסיגריות. על הנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, מכור לסמים ומיאן לשתף פעולה עם שירות המבחן, נגזרו **חודשיים מאסר בפועל**.

12. מכל המקובץ עד כאן, סבורני כי מתחם הענישה ההולם למכלול העבירות שביצע הנאשם, באירוע המדובר, בראשן עבירת החזקת הסם מסוג הרואין במשקל של 17.3 גרם נטו, אליה נלוו השמדת ראיה, איומים, החזקת סכין למטרה לא כשרה והתנגדות למעצר חוקי, ובנסיבות הקונקרטיות והעקרוניות שביסוד תיקון 113 לחוק העונשין צריך להימצא **בין 18 לבין 40 חודשי מאסר בפועל**, בנוסף למאסר מותנה, קנס ופסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה.

האם יש מקום לחריגה מגבולות מתחמי הענישה

13. כאמור, על בית המשפט לבחון האם ראוי לחרוג מן המתחם בשל שיקולי שיקום המהווים שיקול לקולא (סע' 40 לחוק העונשין); או מאידך, לחרוג מן המתחם בשל הצורך להגנה על שלום הציבור, המהווה שיקול לחומרה (סע' 40 לחוק העונשין).

בענייננו, לא מצאתי הצדקה לחרוג ממתחם העונש ההולם, בשל שיקולי שיקום, בהעדר המלצה ובהעדר נכונות מצד הנאשם להשתלב במסגרת טיפולית (סע' 40ד(ב) לחוק העונשין). מנגד, לא מצאתי כי החשש שהנאשם יחזור ויבצע עבירות דומות מצדיק חציית רף מתחם הענישה לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור.

אי-לכך, מכלול השיקולים, לרבות שיקולי הרתעת הנאשם ואחרים כמותו מפני ביצוע עבירות נוספות (סע' 40 ו-40ז לחוק העונשין), ינחוני בקביעת העונש המתאים בגדר מתחם הענישה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בהתאם להוראות סעיף 40א לחוק העונשין, יש מקום להתחשב בנסיבותיו האישיות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. נסיבות אלה נלמדות, בין היתר, מן האמור בתסקיר שירות המבחן, טיעוני הצדדים לעונש, עברו הפלילי של הנאשם, דבריו לבית המשפט ועוד. בדרך זו חידד תיקון מס' 113 לחוק העונשין את הצורך בהמשך נקיטת שיטת ענישה אינדיווידואלית, הבוחנת נסיבותיו של כל מקרה ואדם המובא לדין [ע"פ 433/89 **אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170; ע"פ 5106/99 **אבו ניג'מה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(1) 350; רע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.5.2009)].

תסקיר שירות מבחן

15. שירות המבחן ערך תסקיר בעניינו של הנאשם, במסגרתו נסקרו קורות חייו ורקעו המשפחתי, אך בשל צנעת הפרט אמנע מלפרט מעבר לנדרש. נמסר כי הנאשם, יליד סכנין רווק בן 40, אב לילדה בת 3, טרם מעצרו התגורר באילת ועבד בעבודות מזדמנות. הנאשם החל לצורך אלכוהול מגיל 17; במשך השנים צרך סמים מסוגים שונים, ובשנים האחרונות עשה שימוש בסמים קשים מסוג הרואין וקוקאין. נמסר כי לנאשם עבר פלילי מכביד בעבירות רלוונטיות ואף צרך סמים בין כתלי בית הכלא. הנאשם מטופל מזה כשלוש שנים בתחליף סם, מסוג סבוטקס, שאת מינונו החל למזער, ולאחרונה חדל מלצרוך "סמי רחוב". במסגרת המעצר השתתף הנאשם בקבוצות טיפוליות. הנאשם הודה בביצוע העבירות, לקח אחריות למעשיו והבהיר כי חתך את השקית על מנת לא להיתפס. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מנהל אורח חיים לא יציב, צורך סמים ואלכוהול מזה שנים רבות ואינו מצליח לסגל לעצמו שגרת חיים נורמטיבית. שירות המבחן העריך כי קיימים גורמי סיכון גבוהים להישנות התנהגות פורצת גבולות מצד הנאשם בשל חוסר יציבות במצבו, התמכרותו ארוכת השנים לחומרים משני דעת והעדר מוטיבציה של ממש, על אף דבריו, לערוך שינוי אמיתי באורחות חייו. שירות המבחן הטיל ספק בשינוי מצד הנאשם בתפיסתו העצמית והפנמת חומרת מעשיו. נוצר רושם כי לנאשם קשרים עם חברה עבריינית שולית, ולצד צריכת סמים, הוא סחר בסמים במהלך תקופות שונות בחייו. שירות המבחן ציין כי בעבר נעשו ניסיונות לשלב את הנאשם בהליך טיפולי, אך הדבר לא צלח בשל העדר שיתוף פעולה. נמסר כי הטיפול ההולם בעניינו כולל טיפול גמילה במסגרת סגורה, אך הנאשם סרב לכך. בנסיבות אלה, על אף רמת הסיכון הנשקפת מהנאשם, לא נמצא בסיס להמלצה טיפולית.

16. **שיקולים לחומרה:** בבסיס השיקולים לחומרה יש לציין את צבר העבירות שביצע הנאשם, החמורות כל אחת כשלעצמה, ולבטח ביצוען המצרפי במהלך אירוע אחד. המדיניות המשפטית בעבירות בהן הורשע הנאשם, בראשן עבירת החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית, התנהגותו כלפי גורמי אכיפת החוק והצורך להגן על הערכים החברתיים שנפגעו מביצוען מחייבת ענישה מרתיעה, הן ביחס לנאשם והן כלפי ציבור העבריינים כולו.

לחובת הנאשם עברו הפלילי הכולל הרשעות בעבירות רלוונטיות, ביניהן: סחר בסמים, החזקת סמים שלא לשימוש עצמי ולשימוש עצמי, נהיגה פוחזת ברכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון, החזקת אגרופן או סכין למטרה לא כשרה, איומים והעלבת עובד ציבור. הנאשם ריצה בעבר עונשי מאסר בפועל ממושכים של 15 ו-40 חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלת מאסרים מותנים, הטלת מאסרי מותנים, פסילה רישיון ועוד, אשר לא היה בהם כדי להרתיעו מלשוב ולבצע את העבירות בהן הורשע.

הנאשם דחה מעורבות טיפולית במסגרת סגורה שהוצעה לו מטעם שירות המבחן, על מנת לסייע בידו להיגמל מחומרים משני דעת. בנסיבות אלה, כך גם התרשמות שירות המבחן, קיים חשש של ממש להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד. רף המסוכנות הנשקף מהמשיב הינו בעצמה גבוהה והוא מהווה סיכון של ממש לשלום הציבור.

17. **שיקולים לקולא:** בתחילה כפר הנאשם במיוחס לו, כך שנשמעו ראיות מטעם הצדדים, הוא חזר בו והודה במיוחס לו, לקח אחריות על מעשיו וסבורני שיש לראות בכך תחילתו הליך של הפנמה והכרה בחומרת מעשיו. נתתי דעתי לכך שהנאשם מכור מזה שנים רבות לחומרים ממכרים, ובשנים האחרונות אף מטופל בתחליף סם. הנאשם הביע רצון ומאמץ לבצע שינוי באורחות חייו, להיגמל מצריכת סמים ולצורך כך אף השתתף בקבוצות טיפוליות במהלך תקופת מעצרו.

18. מכל המקובץ, בהביאי בכלל חשבון את שיקולי הגמול, השיקום וההרתעה, ביחס לנאשם בנסיבותיו - הסלידה שחשה החברה נוכח מעשיו והוקעתם הנדרשת, הצורך בהמחשת חומרת מעשיו, הרתעתו והרתעת עבריינים כמותו, לצד צרכי שיקומו, הרי שבגדר תפירת חליפתו העונשית, סבורני כי אין מנוס מהשתת עונש מאסר ממושך, לצד ענישה מותנית ומרתיעה, פסילת רישיון נהיגה וענישה כלכלית. בעניין זה נתתי דעתי, בין היתר, להשפעת הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם.

חילוט הכסף שנתפס ברשות הנאשם

19. הסמכות להורות על חילוט רכוש בעקבות הרשעה בעבירת סמים קבועה בהוראות סעיף 36א לפקודת הסמים המסוכנים. הסדר חקיקתי זה הינו נדבך נוסף במלחמה בנגע הסמים והוא נועד להבטיח כי חוטא בעבירת סמים לא יצא נשכר.

בעניין זה אפנה לע"א 6702/04 **גומעה מאזן נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 10.11.2005), שם נאמר בקשר לחילוט רכוש בהליך אזרחי, מכוח 36ב לפקודת הסמים המסוכנים, אך הדברים יפים גם לחילוט רכוש בהליך פלילי מכוח 36א לפקודת הסמים:

"החילוט הינו אחד האמצעים שהעניק המחוקק בידי בית המשפט ככלי במלחמת החורמה בנגע הסמים. במערכה ממושכת וקשה זו ניתנו בידו של בית המשפט גם אמצעי אכיפה כלכליים המכוונים אל עברייני הסמים ואל מי שאפשרו בדרך כלשהי את ביצוע העבירה או הקלו עליה. כך, למשל, כאשר מדובר במי שרכבו שימש לביצוע עבירת סמים או אפשר ביצועה (סעיף 36ב(א)(2) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 (להלן - הפקודה). השימוש בדרך זו, לטעמי, יש לו חשיבות מיוחדת הן מפאת היבטיו ההרתעתיים, הן מבחינת הפגיעה שלו בתשתית הכלכלית והכללית שאפשרה את הפצת הסם. הן מבחינת פגיעתו בתמריץ לעסוק בעבריינות זו, הן מבחינת פגיעתו בנכונות של אחרים להושיט לעברייני הסמים כל סוג של סיוע או אפשר תנאים שיקלו על ביצוע העבירה".

בבוא התביעה לבקש את חילוט רכושו של נאשם, לפי פקודת הסמים המסוכנים, פתוחות בפניה שתי דרכים לעשות כן: האחת, להוכיח לגבי "סוחר סמים" כי רכוש ספציפי של הנידון הושג בעבירה של עסקת סמים ואזי הרכוש יהפוך לבר חילוט, לפי סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים המסוכנים. השנייה, מכוח החזקה שבסעיף 31(6) לפקודת הסמים המסוכנים, החזקה זו מבחינה בין רכוש המצוי בחזקתו של הנאשם או בני משפחתו הגרים עמו לבין רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו אליו ללא תמורה. גם אלה ייחשבו מכוח החזקה כרכוש שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם הנידון הפריך חזקה זו בדרך המפורטת באותה הוראה. אולם בטרם תוחל החזקה, על התביעה להוכיח את התנאים המוקדמים להחלטה, קרי: כי מדובר ברכוש של הנידון, או רכוש של בן זוגו ושל ילדיו שטרם מלאו להם 21 שנים, או כי מדובר ברכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו, או שהעבירו לאותו אדם ללא תמורה. משעמדה התביעה בנטל להוכיח את חלותה של החזקה, עומדת לנידון הזכות הדיונית להפריך את החזקה כאמור בסעיף 31(6)א(א) ו- (בב) לפקודה. לצורך כך מדובר בנטל הוכחה של מאזן הסתברויות, ודי בהגשת גרסת הגנה המסתברת יותר והגיונית יותר מהגרסה הנוגדת (ראו ע"פ 4496/04 מחג'נה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 11.9.2005)).

במקרה דנא, עתרה המאשימה להכריז על הנאשם כסוחר סמים ולהורות על חילוט טלפונים ניידים וכסף שנתפס ברשותו (₪800 ו- \$318). ההגנה לא הביעה התנגדות לבקשה. בנסיבות אלו, ולאחר שבחנתי את מכלול הראיות שנפרסו בפני בית המשפט, סבורני כי קמה החזקה, מבלי שנסתרה, לפיה הרכוש שנתפס ברשות הנאשם, הושג על ידו בעסקת סמים אסורה, ועל כן הוא יחולט לטובת אוצר המדינה.

ההחלטה בדבר חילוט הרכוש הובאה בחשבון לצורך קביעת גובה הקנס, על מנת שלא לפגוע בבני משפחתו של הנאשם יתר על המידה.

העונש המתאים לנאשם

20. מכל הנתונים והשיקולים שפירטתי לעיל, מצאתי להשית על הנאשם עונש כדלקמן:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 26 חודשים, אשר תמנה מיום מעצרו 31.3.2014.
- ב. מאסר מותנה לתקופה של 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת סמים מסוג פשע.
- ג. מאסר מותנה לתקופה של 6 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת סמים מסוג עוון, איומים, השמדת ראיה, החזקת סכין או התנגדות למעצר חוקי.
- ד. קנס בסך ₪4,000, או מאסר למשך 30 ימים תחתיו; הקנס ישולם בתוך 90 יום אחרת יישא תוספת ריבית פיגורים.
- ו. פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 18 חודשים החל מיום שחרורו. חובה על הנאשם להפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט לצורך מניין תקופת הפסילה.
- ז. פסילה על תנאי מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שנתיים מיום שחרורו יעבור על כל עבירת סמים.
21. מוצגים - הסמים והסכין יושמדו באחריות המאשימה. הכסף והטלפונים יחולטו לטובת אוצר המדינה. יתר המוצגים - יושמדו/יחולטו/יושבו לפי שיקול דעת המאשימה.
22. שימת לב השב"ס לרצונו של הנאשם להשתלב בהליך גמילה במהלך תקופת מאסרו ויש לבחון את התאמתו לצורך כך.

העתק יישלח לשירות המבחן ולמשרד הרישוי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ח אדר תשע"ה, 09 מרץ 2015, במעמד הצדדים.